

Een Clubgeschiedenis van 65 jaar kan niet geschreven worden zonder een referentie naar véle mensen, die hun steentje bijdragen. Uiteraard is er een massa aan vrijwilligers die elk op hun manier hun steentje bijdroegen en nog steeds bijdragen aan het rijke clubleven. Maar toch ondernemen wij een poging – inderdaad een waagstuk – om enkele namen te noemen.

Voorzitters F.C. Heist Sp : Jozef Batens (1940), Frans Van den Enden (1941), Albert De Raet (1947), Arthur Wijns (1980).

Voorzitters FC Bos/SV Heist : Frans Bornain, Louis Wijns, Leopold Thijs, Oscar Van Dijck, Alfons Leys, Jef Verwerft, Florent Van Roosbroeck, Jef Verbeeck, Gustaaf Van Houtven, Vic Liekens, Alex Boogmans (1956-1965), Jerome Vermeulen en Leo Cannaearts.

Voorzitters fusieclub K. SK : Miel Meulders (1995), Leo Cannaearts (1995), Patrick Wijns (1998)

Secretarissen F.C. Heist Sp : René Vrijens (1940), Gust Verhaegen (1957), Roger Jonckheere (1962) en Willy Peeters (1971).

Secretarissen F.C. Bos/SV Heist : Jan Heremans, Juul Vaes, Sebast Ceulemans, Miel (sr) en Juul Cannaearts, Pol Van Noten, Jan De Keuster, Leo Cannaearts en Bert Van Hoof.

Secretarissen Fusieclub K. SK : Willy Peeters(reeds aangesloten in 1962 en sinds 1971 clubsecretaris gerechtigd correspondent !) en Bert Van Hoof (vzw)

In de oorlogsjaren (40-45), maar ook nadien, was voetbal zowat de enige sport die aan bod kwam in onze streek. In Heist-Centrum, Heist-Goor en Hallaar werd dit vertaald door K. F.C.Heist Sportief, de 'Bos' (later KSV Heist) en de Molenzonen (nu FC M Hallaar). Verschillende pogingen tot samenwerking of fusie liepen tot begin van de negentiger jaren op een sisser uit. Wat deed dan toch het tij keren, en wat bracht Heist Sportief en SV Heist bij mekaar ?

Een gesprek met KSK president Patrick Wijns, en met enkele peetvaders van het eerste fusie-uur, Arthur Wijns, Leo Cannaearts en Leo De Raet, brengt opheldering.

Wanneer, hoe en waarom is het fusiegesprek begonnen ?

Leo De Raet : in de herfst van 1993 kreeg ik een belletje van Leo Cannaearts, die toen voorzitter was van SV Heist. In alle stilte en onder volledige geheimhouding hadden wij een inleidend gesprek. Als voorzitter van de jeugdafdeling van Heist Sportief zag ik in dat ons wervingsgebied té klein was om volwaardig provinciaal jeugdvoetbal aan te houden.

Arthur Wijns : Een ander element in het dossier was dat schaalvergroting ook positief zou inwerken op de financiële situatie van de fusieclub; vergeet ook niet dat F.C. Heist Sportief, ook al speelde het op een gemeentelijk sportcentrum, een belangrijk deel van haar middelen had besteed aan de verdere uitbouw van de accomodaties (chalet, club 50, 3-e terrein, staantribunes, enz..).

Leo Cannaearts : ook bij SV Heist kwamen dezelfde problemen naar voor : de kwaliteit van onze jeugdwerking kon maar opgevoerd worden met een ruimer spelersaanbod, zodat elke jongere in een evenwaardige omgeving terecht kon komen. Financieel zaten we zeker niet slecht, maar toen we bericht kregen dat we onze vertrouwde omgeving aan de Boudewijnlaan zouden moeten verlaten, zagen we toch niet de financiële mogelijkheden, noch het aanbod aan voldoende bouwlustige vrijwilligers, om de toekomst van SV veilig te stellen. Het initiatief om aan de Cuperuslei een nieuw voetbalcomplex op te trekken, werd uiteindelijk om die reden afgeblazen. Er was dus maar één goede oplossing : de fusie.

Jullie spreken over 1993, maar de fusie is toch maar gerealiseerd in 1995 ?

Arthur Wijns : inderdaad, in oktober en november 1993 werden er drie bijeenkomsten georganiseerd (één in 't Schaeckberdt in Lier, en de twee anderen op de kantoren van Unidis-Spar in de Wouwerstraat). Deze gesprekken leidden tot een nota 'Naar een nieuwe Heistse voetbalclub', opgesteld door Leo De Raet, Danny Pauwels, Robert Grauwels, Willy Peeters en mezelf namens Heist Sportief, en voor SV Heist door Leo Cannaearts, Bert Van Hoof, Dirk Poortmans en Wilfried Deckers. Deze nota werd grondig besproken in de cluborganen, maar het heeft dan toch nog tot Goede Vrijdag 1995 geduurd, vooraleer de fusie statutair en feitelijk rond is gekomen. Het laatste stootje, dat alle geleidingen over de brug moest krijgen, werd gegeven door de eerste fusie voorzitter Miel Meulders.

Had de nieuwe club ook een duidelijke visie inzake voetbal en vereniging ?

Arthur Wijns : vanaf het eerste moment waren de krachtlijnen van de fusie duidelijk. Een versterking van de jeugdwerking moest leiden tot méér eigen talent in het fanion elftal, tot méér kwaliteit van de opvang en de begeleiding van onze jeugdspelers, tot méér aanzien van K. SK Heist ten opzichte van de lokale overheid, en tot versterking van het weefsel van supporters en sponsors. Op die manier kunnen wij onze positie in de nationale voetbalreeksen handhaven, en op termijn misschien wel versterken.

Leo De Raet : Ook was er vanaf de aanvang duidelijk gesteld dat wij met realistische budgetten zouden werken en dat oude schulden aan sponsors en sympathisanten zo snel mogelijk dienden weggewerkt te worden. Geen financiële avonturen dus, en toch garanties voor een behoorlijke uitbouw van de jeugdwerking.

En is de conclusie nu, tien jaar later, dat deze visie is gerealiseerd ?

Leo Cannaerts : dank zij een financieel correct beleid, en dank zij de bereidwillige medewerking van vele ondernemers en sympathisanten die vroegere leningen hadden toegestaan, zijn wij er in geslaagd om onze vereniging nu te rangschikken onder de (misschien weinige) nationale clubs die zich 'financieel gezond' mogen noemen. Toch is K.SK Heist nog altijd de club, waar het verenigingsleven, het vrijwilligerswerk en de gezelligheid optimaal aan bod blijft.

Patrick Wijns : ik kan dit beamen. Toen ik in 1998 het voorzitterschap van de club overnam van Leo, heb ik kunnen vaststellen dat er muziek zit in deze club. De verjonging in de bestuursorganen, gekoppeld aan de ervaring van de 'anciens', geven K. SK Heist het elan om toonaangevend te blijven in het voetbalgebeuren van deze regio. En deze club heeft nog méér potentieel, maar ... wij nemen onze tijd hiervoor, zonder avonturen aan te gaan !

Een lange weg werd afgelegd tussen de oprichting, in 1941, van een 'sjotploeg', die de naam F.C. Bosch kreeg, en de goed gestructureerde voetbalvereniging en vriendenkring, die de Koninklijke Sportvereniging Heist-op-den-Berg was, zoals ze in 1995 in fusie ging met dorpsgenoot K. Heist Sportief. Een vleugje geschiedenis.

De oorlogsjaren, het prille begin.

Het was 15 mei 1941, wanneer in de schuur van 'Lewiekies' (de familie Serneels in de Bossestraat aan de IJsbahn) F.C. Bosch het levenslicht zag. Op 10 augustus 1941 werd de club door de KBVB erkend onder het stamnummer 3242.

Het eerste bestuur stond onder het voorzitterschap van Frans Bornain, en als clubsecretaris fungeerde Jan 'Wannes' Heremans. Onder de 'founding fathers' vermelden we verder : Jules 'Sjé' Serneels, Jules Cannaearts, René Wijns (Wijnske), "Solleke Cel" Marcel Serneels, Amand De Meutter 'Man van Bosjan', Jos Cannaearts (broer van Jules), Jos 'Vanes' Van Orshoven, Jules Saliën, Juul 'Percelleke' Perrussel, Jef Verbeeck, Jozef Serneels (Jefke van Lewiekies, broer van Sjé), Florent en Juul De Meutter, Frans Bellens, Juul Rousseau en Fons 'Fonjke' Laurens.

Er werd gespeeld in het huidig Industriepark (achter Proficos) onder de kleuren geel-blauw; toen er schaarste bleek aan blauwe stof (voor het colleke), werd dan maar overgeschakeld naar geel-rood.

Van de 'Bosch' naar het Zonderschot !

Voetbal in het Industriepark duurde niet lang; wegens stopzetting van de huur werd reeds in 1942 uitgeweken naar het Zonderschot (huidige begraafplaats), maar ook dit zou niet lang duren want in 1947 kwam de terugkeer naar de heimat ... de Bossestraat (nu de Boudewijnlaan).

F.C. Bosch wordt S.V. Heist-op-den-Berg

De zestiger jaren waren piekjaren in het rijke clubleven. De eerste ploeg was een hechte vriendenkring met een enorme aanhang. Dat bewezen de daverende esbattermenten zoals de succesrijke Bals bij Vallende Bladeren, de zondagavondhappenings in dancing Bergola, de 'Golden Gate Quartet' imitaties, en de deelname aan het Radio-2 kwisprogramma 'Voor Buren Geen Grenzen' waar de kwisploeg van de Bosch het opnam tegen Hollandse kwistteams.

Toen de radio presentator hierbij in 1967 het team voorstelde als 'mannen van ergens uit de Bossen' was de maat vol, en onder impuls van toenmalig voorzitter Alex Boogmans en Maurits Van Hoof werd een naamwijziging doorgevoerd ... Sportvereniging Heist-op-den-Berg (SV Heist) was geboren, en de kleuren werden, om méér dan symbolische redenen, gewijzigd naar blauw-wit-groen, waarbij de ook de zwaan uit het gemeentewapen werd overgenomen.

Ook op sportief vlak was de periode 1963 – 1975 succesvol.

Deze bloeifase kende ook sportieve hoogtepunten, met talloze successen in de 'Jonge Voetballer'-wedstrijden, het fameuze scholierenelftal van 1963 (dat ongeveer 10 fanion spelers opleverde), in 1967 de in gebruik name van een tweede terrein, en in 1970 de eerste kampioenstitel (eindelijk) en promotie naar tweede provinciale. Vergeten we ook niet de successen in de Beker van België, omstreeks 1970, met de memorabele match tegen tweedeklasser Mons en de uitschakeling van dorps- en fusiegenoot Heist Sportief.

Ambiance genoeg in de zeventiger jaren !

Met de komst van enkele gerenommeerde trainers (Fons Dresen in 1966, Rik 'Sie' Saenen in 1968, en Jefke Van Camp in 1970, en spelers (Flor Morhaye, Jan Pauwels, Jos Schellemans, Pierre Gennez, en een ganse reeks eigen talent) brachten de sportieve successen ook de ambiance binnen de club naar de top. Een krachtige supportersclub, gestuwd door Jos Verscuren, Willy Lambaerts, Marcel Vlemincx en vele anderen, scoorde met elk evenement, zoals de 'Wedstrijd van het Oude Lied', de 'Week van het Draaiorgel', de 'Witte van Zichem-verkiezingen'; vergeten we ook niet de geanimeerde jeugdfuiven, en de solidariteitsactie voor hartpatiëntje Martine Van Camp, dochter van trainer Jef Van Camp.

En dan een appelflawwte, zweven tussen tweede en derde provinciaal.

In 1976 was het sportief hoogtepunt van het eerste elftal voorbij, en degradeerde de club terug naar derde provinciale. Richard Van Noten bracht als trainer de club in 1979 terug naar tweede, maar in 1983 was het terug degradatie. Het was dan Zivica Kanacki (Kani, die het later tot hoofdtrainer van KV Mechelen bracht), die de club in 1987 terug een reeksje hoger bracht, waar het tot aan de fusie van 1995 kon aanwezig blijven. Het seizoen 1994-1995 was een echt dieptepunt, met de verhuis (eerder kamperen) naar het Kruispunt (VK Heist), en de onvermijdelijke degradatie, maar dat laatste was van ondergeschikt belang, want S.V. fuseerde, en ... promoveerde naar Bevordering !